

**UCHWAŁA NR III/19/2014
RADY GMINY IŁAWA**

z dnia 19 grudnia 2014 r.

w sprawie rozpatrzenie skargi na działalność Wójta Gminy Iława.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zmianami) oraz art. 229 pkt 3) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zmianami) Rada Gminy Iława uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pani Bernadety Kruszyńskiej z dnia 15 października 2014 r. na działalność Wójta Gminy Iława w zakresie niegospodarności gminnymi funduszami poprzez umorzenie podatku od nieruchomości w sytuacji, gdy było to nieuzasadnione.

2. Uzasadnienie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Iława do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Roman Piotrkowski

Uzasadnienie

Skarżąca – Pani Bernadeta Kruszyńska zam. w Rudzienicach, gm. Iława wniosła w dniu 15 października 2014 r. skargę na czynności Wójta Gminy Iława „polegające na niegospodarności gminnymi funduszami poprzez umorzenie podatku od nieruchomości w sytuacji, gdy było to nieuzasadnione”.

W motywach tej skargi zainteresowana powołała się na fakt opublikowania we wrześniu 2014 r. listy umorzeń podatkowych przez Wójta Gminy Iława. Wskazuje przy tym, że na liście tej znaleźli się byli małżonkowie Bernadeta i Roman Kruszyńscy, współwłaściciele nieruchomości położonej w miejscowości Rudzienice – Karłowo. Podnosi też, że informacja ta była dla niej wielkim zaskoczeniem, gdyż nie składała wniosku o umorzenie zobowiązań podatkowych ani też takiego wniosku by nie popierała.

W dalszej części skargi Pani Bernadeta Kruszyńska przyznaje, że pozostawała z Romanem Kruszyńskim w związku małżeńskim do dnia 10 czerwca 2010 r. nie przeczyła jednak temu, że zarówno ona, jak i jej były mąż mieszkają na terenie tego samego gospodarstwa i są jego współwłaścicielami. Nadmienila dodatkowo, że obowiązująca pomiędzy nimi współwłasność opiera się na przepisach zawartych w Kodeksie cywilnym i nie stanowi współwłasności łącznej regulowanej przez przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Opisane wyżej czynności Wójta Gminy Iława Skarżąca ocenia jako działania na szkodę gminy. Czyni to zarzut, iż Wójt nie sprawdził jaki jest status współwłasności nieruchomości. Powołując się zaś na art. 91 Ordynacji podatkowej uważa, że Wójt powinien był potraktować ją i jej byłego męża jako współwłaścicieli w częściach ułamkowych i bez jej wniosku nie powinien był wydawać decyzji o umorzeniu zobowiązań podatkowych współwłaścicielom.

Po szczegółowej analizie argumentacji przedstawionej w treści skargi Rada Gminy Iława – w wyniku jej rozpatrzenia – uznała ją w całości za niezasadną.

Skarżąca stawia organowi wykonawczemu gminy poważny zarzut niegospodarności gminnymi funduszami poprzez umorzenie w tym konkretnym przypadku podatku od nieruchomości.

Po pierwsze należy, ustosunkowując się do tego zarzutu, wyraźnie podkreślić, że organ gminy działał w stanie faktycznym tej sprawy na wyraźny, pisemny wniosek podatnika. W prowadzonym postępowaniu podatkowym – Wójt Gminy – stosownie do unormowań zawartych w art. 67 a ustawy Ordynacja podatkowa – badał w sposób szczegółowy, czy w omawianym przypadku występuje „ważny interes podatnika”, który może być podstawą do wydania na podstawie uznania administracyjnego decyzji o umorzeniu w całości lub w części zaległości podatkowej. Powszechnie przyjmuje się wśród teoretyków prawa podatkowego oraz w orzecznictwie sądów administracyjnych, że „ważny interes podatnika” występuje wówczas, gdy obniżą się znacznie zdolności płatnicze podatnika, spowodowane zdarzeniami losowymi, takimi jak: powódź, pożar, susza itp. oraz inne względy natury osobistej, w tym stany o charakterze nadzwyczajnym, które mogłyby powodować zachwianie podstaw egzystencji podatnika. W przypadku wniosku o udzielenie ulgi podatkowej pana Romana Kruszyńskiego wystąpiły – zdaniem tut. organu (Wójta Gminy Iława) wszystkie ustawowo dopuszczalne przesłanki do zastosowania ulgi podatkowej w postaci umorzenia zaległości podatkowej.

W świetle powyższych wyjaśnień czynnościom Wójta nie można postawić zarzutu niegospodarności skoro decyzja o umorzeniu zaległości podatkowej była czynnością w pełni poprawną a nadto mieściła się w konstrukcji uznaniowości decyzji w przedmiocie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych. Nietrafny jest tym samym zarzut uszczuplenia budżetu gminy o kwotę 1 260,00 zł. Chybiony jest też pogląd, że zgodnie z art. 91 ustawy Ordynacja podatkowa Wójt winien był współwłaścicieli potraktować jako posiadających części ułamkowe i nie wydawać decyzji umarzającej bez wniosku skarżącej. Takie podejście do sprawy jest nielogiczne, gdyż decyzja pozytywna (umarzająca) rzutowała korzystnie dla sytuacji majątkowej skarżącej (dla jej interesu prawnego a nie obowiązku). Należy też zaznaczyć, że przedmiotowa decyzja w sprawie ulg podatkowych – umarzająca zaległość podatkową, zniosła faktycznie obowiązek zapłaty w całości, co powoduje, że skarżąca jako współdłużnik, który skorzystał z dobrodziejstwa w/w umorzenia nie mogła być uznana za stronę postępowania w sprawie umorzenia zaległości podatkowej, gdyż postępowanie to nie zostało podjęte z jej wniosku.

W opisanych okolicznościach interes prawny skarżącej nie mógł być naruszony a jej dobra osobiste narażone na szwank przez pojawienie się jej nazwiska na liście umorzeń podatkowych opublikowanej przez Wójta Gminy Iława.